

Hålla Lagen eller lyssna i tro

[Spara som PDF](#)

Skrivet av Lennart - 5 februari, 2012 - 20:38

En mycket vanlig undran bland kristna är om vi inte måste hålla Guds bud för att kunna räkna oss som kristna. I många församlingar ser man t.o.m. ner på dem som inte lyckas att hålla sig till olika bud, och då handlar det ofta även om nya "kristna" bud som inte finns direkt stöd för i Bibeln. Samtidigt talar vi kristna ju om Guds nåd och förlåtelse. Vad gäller egentligen, måste vi hålla Guds bud eller måste vi inte?? Vad är lagiskhet och vad är liberalteologi i detta?

Innan vi går vidare måste jag bara förklara ordet "Lagen". Bibeln avser *Moseböckerna* med detta ord, eller mer specifikt alla de levnadsregler som finns upptagna där (närmare bestämt 613 st). Men vi kan korta ner detta och begränsa oss till Guds tio budord, som vi kristna vanligen tänker på när vi talar om "Guds bud". Hur som helst handlar både Lagen och Guds tio budord om just *bud*, dvs. levnadsregler.

Frälst genom tro

Låt oss se vad Paulus skrev till galaterna:

Gal 3:1-7: " Ni dåraktiga galater! Vem har förhäxat er, ni som har fått Jesus Kristus framställd för era ögon som korsfäst? Endast det vill jag veta: **tog ni emot Anden genom att hålla lagen eller genom att lyssna i tro?** Är ni så dåraktiga? Ni som började i Anden, skall ni nu sluta i köttet? Har ni lidit så mycket förgäves, ja, helt förgäves? Han som ger er Anden och gör underverk bland er, gör han det för att ni håller lagen eller för att ni lyssnar i tro, liksom Abraham? Han trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet. Därför skall ni veta att de som håller sig till tron, de är Abrahams barn."

Paulus frågade galaterna retoriskt: "tog ni emot Anden genom att hålla lagen (buden) eller genom att lyssna i tro?". Svaret är alltså detta: att vi kristna blir frälsta, förklarade rättfärdiga och får del av Guds Ande när vi sätter vår förtröstan

till Guds försoningsverk i Jesus Kristus. DET är tro! Vi får INTE del av frälsningen genom att hålla buden, ty "alla som håller sig till laggärningar är under förbannelse" skrev Paulus i Gal 3:10. Gud tog alltså sig an oss medan vi ännu var syndare. Han krävde inte av oss att vi först skulle snygga upp i våra liv för att vi därefter skulle få del av hans frälsning.

Rom 5:8: "Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog i vårt ställe, **medan vi ännu var syndare.**"

Vi får alltså del av Guds frälsning och hans Ande medan vi ännu är syndare genom att vi i tro **lyssnar till** Guds evangelium och sätter vår förtröstan till detta som vår enda räddning. Den som får del av Guds Ande räknas också som ett Guds barn.

Rom 8:15-16: "Ni har inte fått slaveriets ande, så att ni på nytt skulle leva i fruktan. Nej, **ni har fått barnskapets Ande**, i vilken vi ropar: 'Abba! Fader!' Anden själv vittnar med vår ande att **vi är Guds barn.**"

Vad blir logiken?

Hur skall man då leva efter det att man blivit frälst av nåd? Måste man då inte hålla Guds bud? Om vi nu blir insläppta i Guds rike, och liksom adopteras till att bli Guds barn genom förtröstan på Guds nåd – medan vi fortfarande är syndare – får man då inte vara kvar hos Gud om man inte håller buden?

Somliga menar att man ramlar ur Guds nåd och frälsningen om man inte kan hålla buden. Men då kan man väl lätt komma in igen, för man kom ju in genom nåd trots att man inte höll buden?! Logiken med ett sådant här resonemang blir då att man åker in i och ut ur Guds rike stup i kvarten. Nåd om jag är utanför, och bud om jag är innanför. Nej, det här håller inte!

Den enda rimliga logiken, som också är bibliskt förankrad, är att vi blir kvar hos Gud som Guds barn även om vi inte kan hålla buden efter att vi blivit frälsta. Fallor ur nåden gör man om man försöker **bättra på** Guds nåd med egna fromma gärningar. **DÅ** faller man ur nåden!

Gal 3:3: "Ni började i Anden, vill ni nu 'fullkomna' Andens verk genom edra egna gärningar?" (*Hedegårds översättning*)

Gal 5:4: "Ni har kommit bort ifrån Kristus, ni som försöker bli rättfärdiga genom lagen. **Ni har fallit ur nåden.**"

Rom 3:20: "Ty ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar."

Grundproblemet: ett systemfel

Jag anser att vi kristna är alltför fokuserade på moraliska synder, för dessa är endast symptom på ett djupare problem. Det är inte främst de moraliska synderna som skiljer oss från Gud, utan det är grundproblemet som är orsaken. Vad är då grundproblemet? Jo, vi kan se det i bl.a. Jesajas kapitel 53:

Jes 53:6: "Vi gick alla vilse som får, **var och en gick sin egen väg**, men all vår skuld lade HERREN på honom."

Det här bibelordet återspeglar det som skedde i Edens lustgård när ursynen dök upp. De första människorna ville nämligen "bli som Gud". De ville med egen kunskap bemästra livet; de ville gå sin egen väg. DETTA är grundproblemet, och i Romarbrevets kapitel 1, vers 18 och framåt kan vi se att moraliska synder kommer som en konsekvens när vi vänder Gud ryggen. Och det är tyvärr så att alla människor vänder Gud ryggen, mer eller mindre. Vi är alla märkta av ursynen från Edens lustgård, och JA, detta ÄR frågan om arvsynd!

Det hela handlar alltså om ett systemfel där människan ställt sig på kommandobryggan istället för Gud, och det kan bara leda till totalt kaos - vilket ju utvecklingen i världen är ett bra facit på.

Så vad är det då som gör oss till syndare? Är det att vi syndar, eller är det systemfelet? Det hela förhåller sig faktiskt så att vi syndar för att vi ÄR syndare från allra första början! Vi har detta systemfel inbyggt i oss allesammans. Det är alltså inte moraliska synder som gör oss till syndare utan systemfelet som vi ärver.

Lösningen

Vad blir då lösningen på problemet? Är det att åtgärda symptomen eller att åtgärda grundproblemet? Är lösningen att sluta dansa, sluta snusa och sluta med småstölden på jobbet för att göra Gud på bättre humör? Nej, lösningen måste åtgärda grundproblemet, och det gör Gud genom sitt försoningsverk som han erbjuder alla människor gratis. Vi har att tacka Nej eller att tacka Ja till detta Guds

erbjudande. Det finns inget mitt emellan.

Att tacka Ja innebär först att jag omvänder mig till Gud från mitt egenliv. Omvändelsen innebär att jag talar om för Gud att jag inte längre vill gå min egen väg och att jag själv inte längre önskar vara gud i mitt liv. Jag ber honom ta över kommandobryggan och bli min Gud.

Att tacka Ja innebär också att jag inser att jag är förlorad utan Guds nåd, att min enda räddning är Guds frälsningserbjudande i Jesus Kristus, och att jag sätter HELA min förtröstan till Jesus och inget utöver detta.

Observera här att ingen människa ens klarar dessa två saker på egen hand. Vi kan inte själva prestera omvändelse och tro. Vi får även detta av Gud:

Joh 6:44: "Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom"

Fortsättningen

Om nu lösningen på mitt problem INTE är mina egna gärningar, så är så klart inte heller fortsättningen beroende av dessa. Varken min frälsning eller mitt fortsatta kristna liv är beroende av att jag håller Guds bud!

Men är då inte det liberalteologi att tro så? Jo, om det sanna kristna livet skulle innebära ett fortsatt liv i samma synd som tidigare vore det nog så. MEN vi har ju med en allsmäktig Gud att göra, och en nådefull Gud dessutom!

Nu förhåller det sig så, att Lagens förbannelse släpper taget om den som överlåter sig åt Gud försoningsverk i Jesus Kristus. Behovet av att synda på det moraliska området minskar mer och mer för den som lever i nåden dvs. "i Kristus". Det ligger en förunderlig förlösande kraft i Guds nåd, och DEN hjälper oss att komma bort från moraliska synder. Det är inte buden som åstadkommer detta, utan Guds nåd och den Helige Ande. Detta är *helgelsen*, alltså en renande process som pågår hela det kristna livet. Judarnas 40-åriga ökenvandring är en förebild för denna process i våra liv. Allt som står emot Gud kommer successivt att dö bort genom den helgelse som nåden och Guds Ande utför i den troendes liv.

Tit 2:11-12 "Ty **Guds nåd** har uppenbarats till frälsning för alla människor. **DEN** fostrar oss att säga nej till ogudaktighet och världsliga

begär och att leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i den tid som nu är."

1 Petr 1:2: "Ni är av Gud, Fadern, förutbestämda till att helgas genom Anden, så att ni lyder och blir bestänkta med Jesu Kristi blod."

Hebr 3:17: "Vilka var han vred på under fyrtio år? Var det inte de som syndade och blev liggande döda i öknen?"

Vad är då budens uppgift?

Om nu buden i sig varken kan föra oss till frälsning eller helgelse, vad är då deras uppgift? Jo, de har till uppgift att döma oss som syndare för att överbevisa oss om att vi är i behov av Guds hjälp. De har också den uppgiften att öka på synden så att det blir tydligt att det finns ett systemfel i våra liv (grundproblemet). Buden gör alltså att vi syndar ännu mer, och satan hämtar sin kraft i detta kan vi säga. När vi blir utelämnade till detta förnedrande liv i synd blir också Guds frälsningserbjudande tydligare.

Rom 5:20: "Men dessutom kom lagen in för att fallet skulle bli så mycket större. Men där synden blev större, där överflödade nåden ännu mer"

Rom 7:7-13: "Vad skall vi då säga? Att lagen är synd? Nej, visst inte! Men det var först **genom lagen jag lärde känna synden**. Jag hade inte vetat vad begäret var, om inte lagen hade sagt: Du skall inte ha begär. Men synden grep tillfället och **väckte genom budordet alla slags begär i mig**. Ty utan lagen är synden död. Förr levde jag utan lagen, men **när budordet kom, fick synden liv** och jag dog. Då visade det sig att budordet som skulle föra till liv, blev till död. Ty synden grep tillfället och bedrog mig genom budordet och dödade mig genom det. Alltså är lagen helig och budordet heligt, rätt och gott. Har då det som är gott blivit min död? Nej, visst inte! Men synden har blivit det, för att den skulle framstå som synd. Genom det som är gott åstadkom den min död. Så skulle synden genom budordet framstå som i högsta grad syndig.

Laglydnad är att leka med elden

Som vi sett ovan är budens uppgift att väcka liv i synden och föra oss till en överbevisning om systemfelet i våra liv. Så ju mer man eftersträvar att följa

buden, ju mumsigare är man för satan. För när vi försöker hålla bud kan vi anklagas, och just **det** är satans uppgift (satan är ett hebreiskt ord som betyder *åklagare*).

Stävar vi efter laglydnad både får och skall *åklagaren* föra sitt mål mot oss, och han försöker då också att fresta oss till att överträda buden. Det är med andra ord livsfarligt att i sin kristna tro börja hålla bud för att imponera på Gud och för att "bättra på" Guds frälsningsverk i våra liv. Jag är därför övertygad om att den som börjar med laglydnad, förr eller senare faller in i allt grövre synder.

Men så fort vi kliver in i Guds nåd, in i livet "i Kristus", då varken får eller kan *åklagaren* driva något mål mot oss. Vi ses då som korsfästa med Jesus (en död kan inte anklagas) och vi ses som uppståndna med Jesus där vi får tillgodoräkna oss Jesu rättfärdighet (en rättfärdig kan inte heller anklagas).

Gal 2:19: "Ty jag har genom lagen dött bort från lagen för att jag skall leva för Gud. Jag är korsfäst med Kristus"

Kol 2:13-14: "Ni som var döda på grund av era överträdelser och er oomskurna natur, också er har han gjort levande med Kristus. Han har förlåtit oss alla överträdelser och strukit ut det skuldebrev som med sina krav vittnade mot oss. Det har han tagit bort genom att spika fast det på korset."

Gud ger den kristne hjälp och Hjälparen!

Nu menar jag inte (och inte heller Bibeln) att budorden och Bibelns alla uppmaningar till ett bättre liv är helt bortsopade av Gud. Men vi måste förstå att **som kristna** räknas vi som **döda** i förhållande till budorden! Vi står inte längre under Lagen utan under **nåden** och Andens ledning. Buden är till för den som lever utanför Guds nåd, utanför livet "i Kristus".

Gal 2:19: "Ty jag har genom lagen dött bort från lagen för att jag skall leva för Gud. Jag är korsfäst med Kristus"

Gal 5:18: "Men om ni leds av Anden, står ni inte under lagen."

1 Tim 1:8-9: "Men vi vet att lagen är god, om man brukar den rätt och inser att den inte är till för rättfärdiga utan för laglösa..."

Som vi såg tidigare är budens uppgift att avslöja oss som syndare samt peka ut det systemfel alla vi människor har inom oss. Men budorden är ju för den skull

inte onda, utan de pekar också ut hur ett rättfärdigt och gott liv skall levas. Detta återspeglas i lagar i samhället som många gånger har sin utgångspunkt i Guds bud. Det är ju varken bra att döda, stjäla, begå äktenskapsbrott etc, vilket Guds bud visar. Sådant mår man inte själv bra av, och andra mår inte heller bra om jag gör sådant. Så Guds avsikt för den troende är så klart att denne inte skall göra dessa saker. Men vi måste förstå att vår frälsning inte hänger på budlydnad, varken före eller efter frälsningen. Guds försoningsverk i Jesus Kristus handlar om hur **GUD** löser syndens problem, både till frälsning och till helgelse.

Vi skall alltså vara medvetna om att **GUD** är den som skall föra oss till ett gott leverne. Om Gud får göra detta blir äran hans och inte vår. Det finns enorma löften i Bibeln om vad Gud vill ge den troende, och livet "i Kristus" innebär då bl.a. detta:

Fil 2:13: "Ty **Gud** är den som verkar i er, **både vilja och gärning**, för att hans goda vilja skall ske."

Joh 14:26: "Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er."

Hes 36:25-27: "Jag skall stänka rent vatten på er, så att ni blir rena. Jag skall rena er från all er orenhet och från alla era avgudar. Jag skall ge er **ett nytt hjärta** och låta en ny ande komma in i er. Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött. Jag skall låta min Ande komma in i er och göra **så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem.**"

Så kliv in i livet "i Kristus" och upplev barnskapet, trons vila och en nåd som ger förutsättningarna för en **fungerande** helgelse!

[Läs andra artiklar i Lennarts blogg](#)